

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נדרים-הגודר מן הירק		מאן דאמר									
מימרא											
הגודר מן הבית - מותר בעלייה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									◆	■
עלייה בכלל הבית	הכמים:									◆	■
הגודר מן עלייה - מותר בבית.											■
מאן תנא (ויקרא יד) בבית - לרבות את היציע, בבית - לרבות את העלייה?										^	◇
רבי מאיר היא, דאי רבנן, האמרי רבנן עלייה בכלל הבית, למה לי קרא בבית לריבויא.	רב חסדא:									!	◇
אפי' תימא רבנן, בעיא קרא, דסלקא דעתך אמינא (ויקרא יד) בבית ארץ אחזתכם כתיב, דמחבר בארעא שמיה בית, עלייה הא לא מחבר בארעא.	אביי:									!	◇
כמאן אזלא הא דאמר רב הונא בר חייא משמיה דעולא:										^	
בית בביתי אני מוכר לך - מראהו עלייה	[רב הונא בר חייא משמיה דעולא]									■	^
טעמא דא"ל בית שבביתי אני מוכר לך, אבל בית סתם - אינו מראהו עלייה										■	^
לימא רבי מאיר היא										?	
אפילו תימא רבנן, מאי עלייה? מעולה שבבתים.										!	◇
הגודר מן המטה - מותר בדרגש, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									◆	■
דרגש בכלל מטה	הכמים:									◆	■
הגודר מן הדרגש - מותר במטה.											■
מאי דרגש?										^	
ערסא דגדא.	עולא:									!	◇
כשהן מברין אותו - כל העם מסובין על הארץ והוא מיסב על הדרגש	רבנן לעולא, הא דתנן:									■	?
כולה שתא לא יתיב עליה, ההוא יומא יתיב עליה?										?	
מידי דהוה אבשר ויין, דכולה שתא אי בעי אכיל ואי בעי לא אכיל, ההוא יומא אנן יהבינן ליה	מתקיף לה רבינא:									!	◇
אלא הא קשיא										?	
דרגש לא היה כופהו אלא זוקפו	דתניא:									■	?
ואי אמרת ערסא דגדא הוא										?	
הכופה את מטתו - לא מטתו בלבד הוא כופה, אלא כל מטות שיש לו בתוך הבית הוא כופה	והתניא:									■	?
הא לא קשיא מידי דהוה אמטה המיוחדת לכלים										!	◇
אם היתה מטה המיוחדת לכלים - אין צריך לכפותה.	דתניא:									■	!
אלא אי קשיא הא קשיא										?	
דרגש, מתיר קרביטיו והוא נופל מאליו	דתניא, רשב"ג:									■	?
ואי דרגש ערסא דגדא הוא, קרביטין מי אית ליה?										?	
שאלתיה לההוא מרבנן ורב תחליפא בר מערבא שמיה, דהוה שכיח בשוקא דצלעי	כי אתא רבין אמר:									!	
מאי דרגש? ערסא דצלא.	ואמר לוי: [רב תחליפא בר מערבא]									■	!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
נדרים-הגודר מן הירק	מימרא	מאן דאמר										
איזהו מטה ואיזהו דרגש?	איתמר:									^	■	◇
מטה - מסרגין אותה על גבה, דרגש - מסרגין אותו מגופו.	רבי ירמיה:									!	■	◇
כלי עץ מאימתי מקבלין טומאה? המטה והעריסה משישופם בעור הדג	מיתבי:									?	■	◇
ואי מטה מסתרגת על גבה, למה לי שיפת עור הדג?										?		
אלא הא והא מגופן, מטה - אעולי ואפוקי בבויני, דרגש - אעולי ואפוקי באבקתא.											■	◇
מטה שנקליטה יוצאין - זוקפה ודיו.	ר' יעקב בר אחא אמר רבי:										■	◇
הלכה כרשב"ג.	ר' יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי:										■	◇
הגודר מן העיר - מותר ליכנס לתחומה - של עיר ואסור ליכנס לעיבורה, אבל הגודר מן הבית - אסור מן האגף ולפנים.											■	מג
מנלן דעיבורא דמתא כמתא דמי?											^	ג
דאמר קרא: (יהושע ה) ויהי בהיות יהושע ביריחו וגו'	רבי יוחנן:										!	◇
מאי ביריחו?										^	!	
אילמא ביריחו ממש										!	!	
והכתיב (יהושע ה) ויריחו סוגרת ומסוגרת										?	■	
אלא ש"מ בעיבורה.										!	!	◇
אימא: אפי' בתחומה											?	◇
הא כתיב בתחומה (במדבר לה) ומדותם מחוץ לעיר.											!	◇
הגודר מן הבית - אינו אסור אלא מן האגף ולפנים.											■	<
אבל מן האגף ולחוץ - לא											■	
(ויקרא יד) ויצא הכהן מן הבית - יכול ילך לביתו ויסגיר? ת"ל: (ויקרא יד) אל פתח הבית, אי אל פתח הבית, יכול יעמוד תחת המשקוף ויסגיר? תלמוד לומר: מן הבית, עד שיצא מן הבית כולו, הא כיצד? עומד בצד המשקוף ויסגיר ומנין שאם הלך לביתו והסגיר, או שעמד תחת השקוף והסגיר, שהסגירו מוסגר? ת"ל: (ויקרא יד) והסגיר את הבית, מכל מקום	מתיב רב מרי:										?	◇
שאני גבי בית, דכתיב: מן הבית, עד שיצא מן הבית כולו.											!	◇